

Dosarul nr. 3ra-1063/22
2-21088048-01-3ra-12102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O.Melniciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gh.Mîra, Gr.Dașchevici, A.Bostan)

Î N C H E I E R E

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Gabriel Țigănaș,
în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Gabriel Țigănaș
împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind anularea operațiunii
administrative și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,
împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost admis apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne, a fost casată hotărârea din
19 august 2021 și hotărârea suplimentară din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o decizie nouă, prin care acțiunea în
contencios administrativ depusă de Gabriel Țigănaș a fost declarată inadmisibilă,

c o n s t a t ă :

La data de 11 iunie 2021 Gabriel Țigănaș a depus cerere de chemare în judecată
în ordinea contenciosului administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne
privind anularea operațiunii administrative și obligarea emiterii actului administrativ
individual favorabil.

În motivarea acestei acțiuni, reclamantul a indicat că la 26.04.2021 a făcut
cunoștință cu încheierea nr. 4/477 din 25.03.2021, unde în punctul doi al părții de
propuneri angajatorul a acceptat următoarea poziție: pentru încălcarea prevederilor
pct. 22 din hotărârea Guvernului nr. 409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea
Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul
Ministerului Afacerilor Interne, stabilește că, conducătorul nemijlocit este persoana
căreia funcționarul i se subordonează pe linia ierarhică de serviciu, inclusiv
temporar, conform fișei postului, pct. 39, se consideră abatere disciplinară fapta
(acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost
încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare,
restrângerile, interdicțiile și incompatibilitatea statuate de legislația în vigoare,
ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se

înscris specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut cât și art. 5 din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care prevede că, activitatea funcționarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza legii și pentru executarea acesteia, în interesul persoanei și al comunității, potrivit principiilor profesionalismului, confidențialității, integrității profesionale și loialității, stabilității în funcția publică, colaborării și cooperării, imparțialității și nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței, responsabilității și subordonării ierarhice, manifestate prin neordonarea raportului nr. 4/2133 din 18.12.2020, nemijlocit cu șeful SPIA al MAI, strict se atenționează comisarul principal Gabriel Țigănaș, șef adjunct serviciu, șef al Direcției generale anticorupție a Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI, în vederea respectării cadrului normativ nominalizat, precum și neadmiterii pe viitor a cazurilor similare.

Cu această formulare nu este de acord, invocând prevederile pct. 25 al Regulamentului SPIA, potrivit cărora, corespondența SPIA este semnată de către șeful Serviciului, șefii adjuncți, etc.

Conform pct. enunțat, reclamantul, în calitate de șef adjunct, a avut dreptul să semneze raportul de ridicare al raportului informativ nr. 300c din 27.11.2017.

Pct. 22 al hotărârii Guvernului nr. 409/2017, stipulează că, conducătorul nemijlocit este persoana căreia funcționarul i se subordonează pe linie ierarhică de serviciu, inclusiv temporar, conform fișei postului.

A menționat că, în prezent, nu dispune de fișa postului, iar noțiunea de subordonare în sine nu înglobează coordonarea chestiunilor de serviciu de rutină, or, Ion Mămăligă urma să fie audiat de către executorii anchetei de serviciu pentru a confirma sau infirma, acest fapt așa după cum a menționat în raportul expediat în adresa ministrului Voicu Pavel, că a coordonat cu primul ridicarea raportului informativ 300c din 27.11.2017 din DPI DGPI al SPIA.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) lit. c) al Legii privind secretul de stat, organul de protecție a secretului de stat în autoritățile publice sunt subdiviziunile de protecție, adică Direcția protecția informațiilor a DGPI al SPIA. Iar, potrivit, art. 37 alin. (2) al Legii privind secretul de stat, subdiviziunile de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat sînt obligate să exercite controlul permanent privind asigurarea protecției informațiilor respective deținute de ele sau de persoanele juridice din subordine.

La rîndul său, pct. 82 subpct. subpct. 1), 4) al hotărârii Guvernului nr. 1176/2010, subdiviziunea de protecție are atribuții de preîntâmpinare a accesului neîntemeiat la informațiile atribuite la secret de stat și organizarea lucrărilor de secretariat secrete. Iar, potrivit pct. 83 subpct. 1 al hotărârii enunțate, subdiviziunea de protecție monitorizează aplicarea normelor în vigoare de protecție a secretului de stat.

Iar potrivit prevederilor pct. 215 al hotărârii Guvernului nr. 1176/2010, lucrările de secretariat secrete în cadrul autorităților publice sau altor persoane juridice se organizează și se efectuează de către Subdiviziunile de protecție (subdiviziunile lucrărilor de secretariat secrete). Totodată, conform pct. 282 al hotărârii Guvernului nr. 1176/2010, în interiorul aceleiași clădiri sau al unui grup de clădiri, documentele ce conțin informații atribuite la secret de stat pot fi transmise într-un singur plic

închis, menționând numai numele destinatarului, cu condiția ca expedierea (distribuirea) să fie efectuată de persoana desemnată din cadrul Subdiviziunii de protecție, care dispune de acces la secretul de stat de forma corespunzătoare.

Reieșind din normele enunțate, Direcția protecția informațiilor este pilonul de protecție în asigurarea regimului secret în cadrul autorității publice.

A notat că, în cazul în care această subdiviziune de protecție a acceptat raportul din 18.12.2020 privind ridicarea raportului informativ nr. 300c, în forma în care era, adică nefiind coordonat cu Ion Mămăligă, atunci acțiunea reclamantului a fost legală, ori, pentru încălcarea procedurilor de eliberare a materialelor secrete subdiviziunea de protecție poartă răspundere în măsură egală cu reclamantul.

Respectiv, aprobând acțiunea reclamantului la acea etapă și ulterior disociindu-se de ea, Direcția protecția informațiilor nu are credibilitate, nu este consecventă, iar, acțiunile acestora în cadrul anchetei de serviciu nu sunt obiective, urmărind scopul de a ascunde propriile greșeli.

Conform pct. 257 al hotărârii Guvernului nr. 1176/2010, transmiterea informațiilor atribuite la secret de stat între autoritățile publice, alte persoane juridice sau cetățeni se va efectua cu permisiunea autorității publice cu împuterniciri de dispoziție asupra acestora. Raportul de ridicare a raportului informativ a fost aprobat de conducătorul autorității publice, oferind astfel posibilitatea de ridicare, iar Mămăligă Ion are o funcție inferioară față de conducătorul autorității publice.

Studiind minuțios Legea nr. 245/2008 și hotărârea Guvernului nr. 1176/2010 nu a găsit o astfel de prevedere, ca coordonare la transmiterea, ridicarea materialelor secrete cu șefi de subdiviziuni. Raportul informativ nr. 300/c din 27.11.2017 a fost emis de reclamant și respectiv a avut tot dreptul să intre în posesia acestuia.

A evidențiat că, fiind audiat secretarul general al ministerului dl Ianuș Erhan a declarat că, a acceptat raportul la avizare fără coordonarea cu Ion Mămăligă, deoarece reclamantul ca șef adjunct de serviciu este în drept să înainteze rapoarte.

Conform art. 22 alin. (4) al Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, în funcție de volumul lucrărilor cu utilizarea informațiilor atribuite la secret de stat, conducătorii autorităților publice și ai altor persoane juridice formează subdiviziuni de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat și le stabilesc atribuțiile în conformitate cu Regulamentul privind asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, ținând cont de specificul lucrărilor efectuate, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1176/2010.

Conform pct. 36 din Regulamentul SPIA, aprobat prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 325 din 15.10.2019, Direcția protecția informațiilor (DPI) este subdiviziunea specializată în domeniul protecției informațiilor atribuite la secret de stat a MAI, activează în baza propriului regulament, elaborat în conformitate cu Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat și Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1176/2010.

Potrivit pct. 63 al Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1176/2010, în scopul implementării acțiunilor cu privire la asigurarea regimului secret și organizarea controlului permanent privind respectarea măsurilor de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat în autoritățile publice și alte

persoane juridice trebuie să existe, în condițiile Legii nr. 254/2008 cu privire la secretul de stat, subdiviziuni interioare de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat, cu atribuții specifice.

În corespundere cu pct. 82 al Regulamentului, subdiviziunea de protecție are următoarele sarcini de bază: 1) preîntâmpinarea accesului neîntemeiat la informațiile atribuite la secret de stat; 2) descoperirea și lichidarea surselor de divulgare a informațiilor atribuite la secret de stat în procesul de activitate a autorităților publice și altor persoane juridice; 3) asigurarea regimului secret în procesul efectuării tuturor lucrărilor secrete de către autoritățile publice și alte persoane juridice; 4) organizarea lucrărilor de secretariat secrete. Iar, potrivit pct. 83 al Regulamentului, subdiviziunea de protecție are următoarele atribuții generale: 1) elaborează și propune spre aprobare conducerii autorității publice sau a altei persoane juridice actele normative interne cu privire la protecția informațiilor atribuite la secret de stat, monitorizează aplicarea normelor în vigoare de protecție a secretului de stat; 2) participă la elaborarea nomenclatoarelor departamentale/ interdepartamentale detaliate de informații care urmează a fi secretizate și a altor acte normative ce reglementează modul departamental de asigurare a regimului secret; 3) elaborează, în comun cu șefii subdiviziunilor interioare, Nomenclatorul funcțiilor care necesită acces la secretul de stat; 4) coordonează activitatea de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat și efectuează controlul asupra îndeplinirii cerințelor în vigoare cu privire la asigurarea regimului secret, inclusiv în procesul lucrărilor de secretariat, analizează aspectele activității autorității publice sau al altei persoane juridice în vederea preîntâmpinării, depistării și lichidării încălcării normelor de protecție a secretului de stat; 5) întocmește Programul de prevenire a scurgerii de informații atribuite la secret de stat și îl supune avizării Serviciului de Informații și Securitate, iar după aprobare, acționează pentru aplicarea acestuia; 6) informează Serviciul de Informații și Securitate despre cazurile de divulgare a informațiilor secrete, precum și despre dispariția documentelor și altor purtători materiali de informații secrete; 7) participă din oficiu la efectuarea investigațiilor privind faptele de încălcare a regimului secret. 8) asigură colaborarea cu alte instituții referitor la protecția secretului de stat; 9) consiliază conducerea autorității publice sau a altei persoane juridice în legătură cu toate aspectele ce țin de protecția secretului de stat; 10) informează conducerea autorității publice sau al altei persoane juridice despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor atribuite la secret de stat și propune măsuri pentru înlăturarea acestora; 11) acordă sprijin Serviciului de Informații și Securitate privind verificarea cetățenilor care necesită perfectarea (reperfectarea) dreptului de acces la secret de stat; 12) organizează activități de instruire specifică a personalului autorităților publice sau altor persoane juridice care au acces la secret de stat; 13) ține evidența persoanelor pentru care a fost perfectat (reperfectat) dreptul de acces la secret de stat, asigură păstrarea autorizațiilor de acces și a certificatului de securitate eliberat persoanei juridice; 14) ține evidența safeurilor, dulapurilor de metal, depozitelor speciale și altor încăperi în care se permite păstrarea documentelor și altor purtători materiali de informații secrete; 15) exercită alte atribuții în domeniul protecției secretului de stat, potrivit Legii (Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat) și Regulamentului cu privire

la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 1176/2010.

Potrivit pct. 84 al Regulamentului, atribuțiile personalului din Subdiviziunea de protecție se stabilesc prin fișa postului, aprobată de conducătorul autorității publice sau al altei persoane juridice. Se interzice implicarea personalului din subdiviziunea de protecție în exercitarea altor obligațiuni ce nu decurg din Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 1176/2010.

Conform pct. 99² al Regulamentului, faptele de divulgare a informațiilor atribuite la secret de stat, pierdere a documentelor și altor purtători materiali de informații atribuite la secret de stat sau a articolelor care conțin asemenea informații se comunică neîntârziat Subdiviziunii de protecție, conducătorului autorității publice sau al altei persoane juridice (autorității cu împuterniciri de dispoziție asupra acestor informații) și Serviciului de Informații și Securitate. Iar, potrivit pct. 99³, în cazul încălcărilor menționate în pct. 99² din Regulament, se i-au măsuri cu privire la organizarea unei investigații de serviciu pentru clarificarea circumstanțelor divulgării informațiilor atribuite la secret de stat, pierderii documentelor, altor purtători materiali sau articolelor care conțin informații atribuite la secret de stat și căutarea acestora

Prin prisma pct. pct. 99², 99³ al Regulamentului, DPI a DGPI al SPIA poate efectua doar investigații de serviciu, acționând exclusiv în baza Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 1176/2010 și propriului Regulament care este conceput în baza actului legislativ și normativ menționat, care sunt net superioare Regulamentului SPIA și fișelor de post.

A specificat că, chiar și de se va face referință la fișele de post al DPI, acelea au fost întocmite în conformitate cu Legea nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, Regulamentul cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 1176/2010 și absolut nicăieri nu a găsit că, personalul Direcției este în drept să efectueze anchete de serviciu, doar investigații de serviciu, atestând o diferență notorie între aceste două componente.

Reclamantul a mai indicat că, investigațiile de serviciu în sensul Legii nr. 245/2008 cu privire la secretul de stat, Regulamentului cu privire la asigurarea regimului secret în cadrul autorităților publice și al altor persoane juridice, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 1176/2010, se efectuează în exclusivitate pentru a constata existența sau inexistența elementelor infracțiunilor prevăzute de art. art. 344, 345 Codul penal, sau contravenției prevăzute de art. 365¹ Codul contravențional și care bineînțeles sunt examinate doar de DPI a DGPI al SPIA.

Totodată, conform art. 251 alin. (2) Codul de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Deci, aplicând această prevedere prin analogie, acțiunile executorului anchetei de serviciu Tatiana Verbeniuc sunt nule.

A invocat că în raportul de recuzare a efectivului SPIA, expediat la 22.04.2021 a solicitat audierea lui Ion Mămăligă, Vadim Mânzărari, Violeta Burcovschi, pentru a confirma sau infirma cele declarate de reclamant. La fel a solicitat audierea personalului Direcției protecția informațiilor asupra circumstanțelor investigate în anchetă și poziției acestora vizavi de acțiunile reclamantului. Acest lucru nu s-a întâmplat, fapt prin care, grav au fost încălcate prevederile art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului (dreptul la un proces echitabil), precum și art. 26 al Constituției Republicii Moldova (dreptul la apărare).

Pe când, în încheierea din 23.04.2021, privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 din 25.03.2021, din motivele enunțate, executorii nu au făcut referire și nu s-au expus poziția asupra celor invocate de reclamant în raportul explicativ expediat la 22.04.2021 în adresa ministrului Pavel Voicu, fapt prin care se demonstrează poziția unilaterală și viziunea părtinitoare asupra circumstanțelor examinate.

A specificat că, la 22.04.2021 a depus pe numele ministrului Pavel Voicu, recuzare în privința personalului Direcției protecția informațiilor. Fără a fi examinată și expune pe marginea recuzării la 23.04.2021 personalul Direcției a contrasemnat, iar Pavel Voicu a aprobat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 int. din 25.03.2021. Răspunsul la cererea de recuzare, prin care au fost respinse cerințele, i-a fost expediat pe poșta electronică la 28.04.2021, adică, după finisarea anchetei de serviciu, termenul căreia expirase la 23.04.2021.

A menționat că, în calitate de probe la cererea de chemare de judecată pot fi prezentate, Regulamentul Serviciului protecție internă și anticorupție, aprobat la 18.10.2018 prin ordinul nr. 325, încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 int. din 25.03.2021, raportul de recuzare din 22.04.2021, înștiințare din 23.04.2021 privind informarea despre depunerea cererii de recuzare, cererea prealabilă nr. Ț-1388/2021 din 05.05.2021, răspuns MAI nr. 44/30 – 2317 din 14.05.2021 la cererea prealabilă.

A comunicat despre respectarea procedurii prealabile, la 05.05.2021 a expediat cererea prealabilă nr. Ț-1388/2021, iar la 30.05.2021 a primit răspunsul MAI nr. 44/30 – 2317 din 14.05.2021 la cererea prealabilă.

La 14.07.2021, reclamantul a înaintat cerere de chemare în judecată suplimentară prin care a menționat că, reieșind din prevederile menționate în pct. 51 ale hotărârii Guvernului nr. 409/2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, legiuitorul a investit exclusiv doar conducătorul subdiviziunii, adică șeful Serviciului protecție internă și anticorupție să dispună printr-o rezoluție desfășurarea anchetei de serviciu. Acest drept este unul discreționar al conducătorului subdiviziunii.

A indicat că, reieșind din prevederile pct. 55 al hotărârii Guvernului nr. 409/2017, cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ministrul/angajatorul intervine doar la strămutarea anchetelor de serviciu pornite pe același subiect de către mai multe subdiviziuni. Deci, ministrul demisionar Voicu Pavel arbitrar și-a atribuit un drept ce nu-i aparține, fapt ce constituie un abuz de funcția deținută.

A mai susținut că, la 23.04.2021, șeful Serviciului protecție internă și anticorupție Ion Mămăligă, a prezentat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 din 25.03.2021, ministrului demisionar Pavel Voicu, care a aprobat-o.

Conform prevederilor pct. pct. 73, 74, 78 ale hotărârii Guvernului nr. 409/2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ministrul Afacerilor Interne, intervine și aprobă încheierea doar în cazul aplicării sancțiunii disciplinare.

Deci, atribuirea arbitrară a unui drept ce nu-i aparține ministrului demisionar Pavel Voicu, constituie un abuz de funcția deținută.

A notat că, la 23.04.2021, șeful Serviciului protecție internă și anticorupție, Ion Mămăligă, a întocmit și semnat încheierea privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 din 25.03.2021. Desfășurarea anchetei de serviciu a fost dispusă inspectorului principal al Serviciului protecție internă și anticorupție, Tatiana Verbeniuc.

Conform pct. 53, 68 subpct. 7) ale hotărârii Guvernului 409/2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, dreptul exclusiv la întocmirea concluziei îi aparține executorului anchetei de serviciu, adică inspectorului principal Verbeniuc Tatiana.

Prin urmare, întocmirea și semnarea încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 din 25.03.2021, de către Ion Mămăligă, constituie o ingerință în procedura de efectuare a anchetei de serviciu și emiterea deciziei.

La rândul său, potrivit art. 251 alin. (2) Codul de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Iar, aplicând această prevedere prin analogie, rezultă că, acțiunile efectuate se lovesc de nulitate.

Din considerentele expuse, Gabriel Țigănaș a depus prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea încheierii nr. 4/477 din 23.04.2021, aprobată de ministrul demisionar Pavel Voicu; obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite act administrativ individual favorabil, de încetare a anchetei de serviciu nr. 4/477 int. din 23.04.2021, pentru lipsa pretinselor elemente de nerespectare a prevederilor legale.

Prin hotărârea din 19 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Gabriel Țigănaș a fost admisă parțial, fiind anulată încheierea din 23.04.2021 privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477 int din 25.03.2021, în partea sintagmei „strict se atenționează,, ca neîntemeiată. În rest, pretențiile din acțiune s-au respins, ca neîntemeiate.

Prin hotărârea suplimentară din 26 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă pretenția formulată de Gabriel Țigănaș privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite un act administrativ individual favorabil de încetare a anchetei de serviciu nr. 4/477 din 23.03.2021, pentru lipsa pretinselor elemente de nerespectare a prevederilor legale, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne, a fost casată hotărârea din 19 august 2021 și hotărârea suplimentară din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o decizie nouă, prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de Gabriel Țigănaș a fost declarată inadmisibilă.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind neîntemeiată soluția primei instanțe expusă în hotărârea din 19 august 2021 și hotărârea suplimentară din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, pe motiv că actul contestat de către reclamant în prezenta speță – încheierea din 23.04.2021 privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 4/477int. din 25.03.2021, aprobată de ministrul Pavel Voicu, constituie o operațiune administrativă care poate fi contestată doar concomitent cu actul administrativ adoptat în baza acesteia, mai mult, această etapă a procedurii administrative, de sinestătător nu este generatoare de efecte juridice pentru reclamant, reprezentând de fapt manifestările de voință sau activitățile derulate în cadrul unei proceduri administrative.

Or, actul contestat de reclamant este format din etape consecutive ale procesului de investigație, care separat nu produc efecte juridice executorii, respectiv acestea nu pot constitui obiect de contestare în procedura contenciosului administrativ, fiind pasibile contestării rezultatele investigației care ar putea să se soldeze - fie cu emiterea actului administrativ defavorabil de sancționare a persoanei culpabile, fie cu alte soluții prevăzute de lege.

Respectiv, având în vedere că dreptul vătămat este indisolubil legat de un act administrativ emanat de la o autoritate publică, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public, Curtea de Apel Chișinău a declarat prin prisma art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, inadmisibilă pretenția din acțiune privind anularea încheierii nr. 4/477 din 23.04.2021, aprobată de ministrul demisionar Pavel Voicu.

Cu referire la pretenția din acțiune privind obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a emite act administrativ individual favorabil, de încetare a anchetei de serviciu nr. 4/477 int. din 23.04.2021, pentru lipsa pretinselor elemente de nerespectare a prevederilor legale, aceasta a fost declarată inadmisibilă în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă.

La data de 6 mai 2022, Gabriel Țigănaș a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 22 iunie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii din 19 august 2021 și a hotărârii suplimentare din 26 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu actul judecătoresc contestat, considerându-l neîntemeiat prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, Gabriel Țigănaș a invocat că, prin neemiterea pe caz a unui ordin de sancționare, Ministerul Afacerilor Interne a încălcat procedura de examinare și emitere a actului administrativ privind examinarea raportului nr. 4/477

int din 25.03.2021 a șefului Serviciului protecție internă și anticorupție, Ion Mămăligă, prin care a fost inițiată ancheta de serviciu pe faptul admiterii unor presupuse abateri disciplinare de către recurent. Or, Ministerul Afacerilor Interne, a ignorat prevederile pct. 74 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409 din 07.06.2017, care stipulează că, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Concluziile constatate în urma examinării raportului privitor la inițierea anchetei de serviciu urmau a fi reflectate într-un act ce dispune de forma stabilită de lege - ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, iar neemiterea acestuia compromite eficiența și relevanța oricărei anchete disciplinare efectuate și nu oferă o satisfacție echitabilă pentru reclamant, fiind și o încălcare a dreptului la petiționare. Or, încheierea de propunere a aplicării sancțiunii disciplinare nu reprezintă în sine un act de sancționare și nu produce efecte juridice față de persoana a cărei fapte au fost denunțate în plângerea disciplinară.

La data de 14 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Afacerilor Interne copia motivării recursului depus de Gabriel Țigănaș împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 24 octombrie 2022, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 12 aprilie 2022 (f.d.178), însă date privind notificarea acesteia recurentului la dosar lipsesc.

Astfel, depunerea recursului nemotivat la data de 6 mai 2022, cât și motivarea acestuia prezentată la data de 22 iunie 2022 sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Gabriel Țigănaș, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la

temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Gabriel Țigănaș.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Gabriel Țigănaș se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron